

loger skal frygte nogen Konkurrence fra den Side, men jeg tror, at Menighederne og Menighedsraadene og Kirkeministeren og alle, som har med dette at gøre, skulde være glade for, taknemmelige for, hvis der ad denne Vej kunde føres virkelig kvalificerede og dygtige Præster ind i Folkekirken. Det er jo ikke ualmindeligt i vort Land, at der ved en Gudstjeneste sidder en kristelig erfaren, kundskabsrig og dygtig Lærer som en Slags Kirkebetjent i Kirken, medens der paa Prædikestolen staar en teologisk Kandidat, maaske en ung, maaske ogsaa en ældre, om hvem det gælder, hvad en kendt Højskolemand har sagt: Hvis man tager Kjolen og Kraven af ham, saa er der ikke meget mere tilbage.

I det hele taget beklager jeg, at det skal være Partiet Venstre, der stiller sig paa det Standpunkt, som Lovforslaget og Venstres Ændringer dertil er Udtryk for, nemlig Mistillid til den almindelige Borgers Evne til at være sin egen aandelige Formynder. Jeg beklager, at det skal være fra Partiet Venstres Side, at denne Mangel paa Tro til den almindelige danske Borgers Indsigt og Evne til at være sin egen Lykkes Smed, sin egen Formynder i aandelige Spørgsmaal, skal faa saa konservative og af det teologiske Fakultet bestemte Udtryk, som dette Lovforslag er et Vidnesbyrd om. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds har gennem sin Tale her og gennem de Ændringsforslag, som jeg tiltræder, givet Udtryk for en liberal Tankegang, for en frisindet Tankegang, for Tillid til Befolkningens aandelige Modenhed. Han føler sig sikker paa, at der ikke sker nogen Skade ved, at man lukker Dørene op og lader Folk selv dømme og skønne i en saadan Sag, og jeg er ganske enig med ham deri: der sker saa vist ingen Skade derved. Men ved at følge den højtærede Minister og Partiet Venstre i denne Sag vil man efter min Opfattelse kun befordre den Mangel paa Tillid til Teologerne, der er saa udbredt i vore Dage; jeg tror, at denne Mangel paa Tillid vil vokse nu, naar man ser, at de skal have et særligt Værn, have en privilegeret Stilling i Stedet for at gaa ud paa lige Fod, saa vidt muligt, med andre. Saa vidt som jeg gaar her, gaar jo heller ikke Mindretallets Forslag, slet ikke. Men jeg kunde altsaa ønske at tage Skridtet fuldt ud, og jeg beklager, at der har været Flertal i Udvalget for de stærkt indskrænkende Bestemmelser; jeg gør det, fordi jeg føler mig overbevist om, at den Dag kommer, da alle disse Bomme falder, og jeg føler mig aldeles sikker paa, at hvad der er af Værdi i det aandelige Liv, som rører sig indenfor

Folkekirken, det vil bestaa ganske uantastet af, om dette staar eller falder nu eller senere.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for de af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag og udtale Haabet om, at der indenfor Partiet Venstre dog maa være saa mange, som har Sans for Frihed paa dette Omraade, at der skulde kunne blive Mulighed for at faa disse Ændringer vedtaget i det høje Ting.

Henriette Crone: Idet jeg naturligvis fuldt ud kan tiltræde vort Partis Ordførers Anbefaling for Mindretallets Ændringsforslag, har jeg dog ønsket som Kvinde at føje en særlig Anbefaling til med Hensyn til de Ændringsforslag, der angaar Kvindernes Adgang til at blive Præster, nemlig Ændringsforslagene Nr. 1, 11, 16 og 20. Jeg havde haabet, det havde været muligt i Udvalget at bryde den Modstand, som vi vidste fandtes hos Flertallet, imod, at Kvinderne paa dette Omraade blev stillet lige med Mændene. Det er mærkeligt, at man i en Tid, da Kvinderne jo paa alle andre Omraader er stillet lige med Mændene, paa dette specielle Omraade stadig vedligeholder en gammel Tids Aand og Tankesæt, hvorefter Kvinderne er anden Klasses Mennesker. Vort Partis Ordfører udtalte, at man i Udvalget havde hørt, at det ikke længer var principielle Grunde, man havde at anføre imod Kvindernes Adgang til at blive Præster, men det er det mærkelige, at man aldrig har kunnet faa oplyst, hvilke andre Grunde der da er; heller ikke den ærede Ordfører for Udvalget har i Dag nævnt et eneste Ord derom. Der er jo ingen, som vil paatvinge Menighederne en kvindelig Præst, naar Menighederne ikke selv ønsker det, og Udvalgets Flertal har jo i saa Henseende gaderet Menighederne godt igennem Bestemmelsen om, at for at de i Lovforslaget omhandlede Personer skal kunne blive Præster, skal der foreligge en enstemmig Indstilling fra Menighedsraadet; man kan da saaledes ikke sige, at det er noget, man vil paatvinge Menighederne. Men jeg tror nu heller ikke paa, at det vil komme saaledes, som den ærede Ordfører i Udvalget har givet Udtryk for: at Menighederne vil kræve at faa en eller anden kvindelig Præst. Nej, det vil forme sig saaledes, at naar de kvindelige Præster er der, og Menighederne har faaet Bevis for deres Dueligheid, deres Evner, saa vil de kræve at faa denne Person til Præst, uanset om det er en Kvinde eller en Mand. For saa vidt kan man naturligvis ikke vente, at det skulde gaa, at man ude